

Dosar nr.11607/2/2010

3152/2010

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA I PENALĂ

Î N C H E I E R E

**Ședința din Camera de Consiliu din data de 29 noiembrie
2010**

MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Înalta Curte De Casație Și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat prin procuror .

Pe rol, **pronunțarea asupra propunerii de luare a măsurii arestării preventive a inculpatei Buliga Georgeta**, formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

Dezbaterile au avut loc în ședința DIN Camera de Consiliu din data de 28 noiembrie 2010 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, iar Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea asupra cauzei la data de astăzi, 29 noiembrie 2010, când în aceeași compunere, a pronunțat următoarea decizie.

C U R T E A

Asupra cauzei penale de față;

Prin adresa înregistrată la această Curte sub nr.11607/2/2010, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție Secția de Combatere a Corupției a înaintat, spre soluționare, referatul cu propunerea de luare a măsurii arestării preventive din data de 28 noiembrie 2010, privind pe inculpata **BULIGA**

GEORGETA, pentru comiterea infracțiunii de **luare de mită**, prev. de art. 254 al. 1 Cod penal, raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și **trafic de influență** prev. de art.257 Cod penal, raportat la art.6 și 7 alin.3 din Legea nr.78/2000.

Împotriva inculpatei, s-a luat măsura reținerii, prin Ordonanța nr. 32 din data de 28.11.2010, în dosarul nr.288/P/2010 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției, pe o durată de 24 de ore, de la data de 28.11.2010, ora 10³⁰, până la data de 29.11.2010, ora 10³⁰. În referatul întocmit de Parchet, se reține că, în data de 28.10.2010, Ionescu Valentina, fostă Grama, a formulat un denunț adresat Direcției Naționale Anticorupție, în care a arătat faptul că în perioada 2003 - 2007 a fost căsătorită cu Popescu Liviu, iar căsătoria s-a încheiat în Republica Moldova, nefiind transcrisă în România.

Urmare a pronunțării, în data de 10.04.2007, a divorțului între cei doi, Ionescu Valentina (fostă Grama) a introdus la Judecătoria Iași o cerere de partaj judiciar, în contradictoriu cu Popescu Liviu. Dosarul a fost înregistrat sub nr.350/245/2007.

În data de 18.11.2008, s-a pronunțat sentința nr. 13761/18.11.2008 a Judecătoriei Iași, prin care s-a admis acțiunea numitei Grama Valentina, s-a constatat că aceasta a avut o contribuție de 90% în ceea ce privește dobândirea bunurilor comune, i s-a atribuit acesteia apartamentul cu 3 camere, situat în Iași, și autoturismul marca BMW, cu numărul de înmatriculare și a fost obligat Popescu Liviu la plata unei sume de 65.214,2 lei, cu titlu de sultă către aceasta.

Împotriva sentinței mai susmenționate, a declarat apel Popescu Liviu.

Prin decizia civilă nr.540/10.06.2009, Tribunalul Iași a respins apelul acestuia.

Decizia Tribunalului Iași a fost recurată de către Popescu Liviu.

Analizând motivele de recurs invocate de către recurent, prin decizia nr.123/12.03.2010, Curtea de Apel Iași, respectiv completul compus din președinte Andronic Adriana Elena și judecători Buliga Georgeta și Gheorghiu Elena, a admis calea de atac exercitată de către

Popescu Liviu, a constatat că apartamentul situat în Iași, și autoturismul marca Opel, cu numărul de înmatriculare sunt bunuri proprii ale recurentului și a dispus scoaterea acestora din masa bunurilor comune partajabile, a stabilit că Grama Valentina a avut o cotă de participare la dobândirea bunurilor comune de 70%, i-a atribuit acesteia terenul situat i autoturismul BMW, cu numărul de înmatriculare IS-33-EEE și a obligat-o la plata unei sulte de 40.598 lei, modificând astfel - în tot - hotărârile pronunțate anterior de către instanțele ierarhic inferioare.

Întrucât în perioada în care a fost căsătorită cu Popescu Liviu, Ionescu Valentina a aflat de la fostul ei soț că o cunoaște pe judecătoarea Buliga Georgeta, care l-a ajutat pe acesta să obțină o hotărâre favorabilă la una dintre instanțele din Bacău, contra unei sume de bani și a unor produse alimentare, după ce a luat la cunoștință de decizia nr. 123/12.03.2010, aceasta a avut suspiciunea că această din urmă hotărâre a fost obținută de către Popescu Liviu cu ajutorul interesat al inculpatei Buliga Georgeta.

De asemenea, martora-denuțătoare Ionescu Valentina a afirmat că inculpata are reprezentarea că Popescu Liviu îi este nepot, întrucât acesta i-a fost prezentat de către o rudă a ei, pe nume Damir, care a afirmat că îi este nepot.

În data de 22.10.2010, martora denuțătoare Ionescu Valentina a fost anunțată de către avocata sa că Murgoci Ionuț Lucian, prieten apropiat al înv. Popescu Liviu, dorește să poarte o discuție cu ea. Astfel, în 15.10.2010, Ionescu Valentina s-a întâlnit cu Murgoci Ionuț Lucian, ocazie cu care acesta din urmă i-a relatat că, pentru a obține o soluție favorabilă în recurs în cadrul procesului de partaj, Popescu Liviu i-a dat judecătoarei Buliga Georgeta, înainte de pronunțarea unei decizii în dosarul 10350/245/2007, suma de 4.000 euro, dintr-un total de 10.000 euro pretins de aceasta.

Cei 4.000 euro au fost remiși de către învinuit magistratului pentru celelalte două colege de complet, în scopul ca acestea să pronunțe o hotărâre favorabilă lui. Diferența - până la 10.000 euro - urma să fie dată inculpatei în același scop ca și cel anterior menționat.

Dialogul purtat de către Murgoci Ionuț Lucian și Ionescu Valentina a fost înregistrat de către aceasta din urmă pe telefonul său mobil marca

Nokia, pe care aceasta l-a pus la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție, în vederea exploatării.

În temeiul prevederilor art.91² alin.1 și 2, art.91⁴ și art.91⁵ Cod procedură penală, în coroborare cu art.16 alin.1, lit.b din O.U.G. nr.43/2002, cu modificările și completările ulterioare, în prin încheierea nr.57 din 29 octombrie 2010, dată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală (dosar nr.22/2010), a fost admisă cererea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul de combatere a corupției și a fost autorizată - pe o perioadă de 30 de zile, începând de la 29.10.2010 până la data de 27.11.2010, inclusiv, interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de numiții:

- Buliga Georgeta
- Popescu Liviu
- Murgoci Ionuț Lucian
- Ionescu Valentina,
- Ionescu Constantin

Prin aceeași încheiere, a fost autorizată localizarea sau urmărirea prin GPS ori prin alte mijloace electronice de supraveghere a terminalelor GSM mobile cu numerele și localizarea prin GPS, în vederea identificării posturilor telefonice folosite de către Buliga Georgeta și Popescu Liviu;

Totodată, a fost autorizată interceptarea și înregistrarea audio – video a discuțiilor ambientale purtate de Ionescu Valentina, Ionescu Constantin, Murgoci Ionuț Lucian cu Popescu Liviu și Buliga Georgeta, între ei, precum și cu persoane în legătură cu fapta ce formează obiectul dosarului nr.288/P/2010.

S-a mai dispus autorizarea înregistrării de imagini cu privire la numiții Ionescu Constantin, Murgoci Ionuț Lucian cu Popescu Liviu și Buliga Georgeta, în legătură cu fapta, ce formează obiectul dosarului nr.288/P/2010.

Procedându-se la redarea conversațiilor persoanelor care au participat la discuție, Parchetul a constatat că aspectele relatate de către martora denunțătoare corespund realității.

În temeiul hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.1233 din 27.11.2010, prin care s-a încuviințat efectuarea percheziției la domiciliul inculpatei Buliga Georgeta și a autorizației de percheziție nr.76/27.11.2010, emisă de Curtea de Apel București, la ieșirea din imobil a învinuitului, s-a pătruns în interiorul imobilului aflat pe și s-a solicitat inculpatei să declare dacă a fost vizitată de către o persoană și a primit vreun bun de la aceasta.

Inculpata Buliga Georgeta, după o mică ezitare, a pus la dispoziție atât suma de 1.000 euro primită de la Popescu Liviu în 26.11.2010, cât și suma de 3.000 euro, primită cu puțin timp înainte.

Fiind întrebată cu ce titlu a primit acei bani de la Popescu Liviu, despre care a spus că este rudă cu o verișoară de-a sa de la țară, inculpata a afirmat că acesta a venit să-i mulțumească frumos, pentru că l-a ajutat „într-un litigiu, având ca obiect divorțul sau partajul sau ambele, Liviu fiind parte în dosar”, după care a precizat că nu a observat dacă în interiorul plicului erau bani, „dar ce altceva putea să fie acolo”.

De asemenea, a ales să nu i-a pretins niciodată bani „lui Liviu pentru a-l ajuta în proces”, ci doar că o să fie „atentă la probe”.

În continuare, inculpata a declarat că a fost vizitată și în data de 26.11.2010 de către Popescu Liviu, care i-a adus un buchet de flori, i-a explicat că a venit să-i mulțumească și i-a „trântit pe măsuta din holul locuinței ... un plic” care nu știa ce conține, însă a observat după plecarea acestuia că în interior se află 1.000 de euro.

De asemenea, a explicat că l-a întrebat „cu ce ocazie”, iar el i-a răspuns că în semn de recunoștință. Deși a insistat că nu-i trebuie nimic, acesta i-a spus că plicul este pentru ea și i-a spus că o să mai treacă „cât de curând”, dar nu i-a precizat exact când.

Inculpata a afirmat că i s-a părut bizar că Popescu Liviu vrea să revină, dar nu l-a încurajat să o facă și nici nu i-a interzis.

Conform afirmațiilor inculpatei, după ce a văzut ce conține plicul, a scos „bancnote din interiorul acestuia” și le-a pus unde știa „că ține soțul ... banii”, „respectiv în dormitorul nostru, sub televizor, într-un sertar cu lenjerie intimă”, după ce a rupt plicul în prealabil și l-a aruncat la gunoi.

Ulterior, inculpata și-a formulat o nouă apărare, susținând că, de fapt, nu a intenționat niciun moment să primească ceva de la învinuit, însă nu a mai avut posibilitatea să reacționeze corespunzător din cauza rapidității cu care acesta a pătruns în imobil, i-a aruncat plicurile pe masă și apoi a plecat în grabă, fapt contrazis de conținutul dialogurilor expuse în procesele-verbale de redare ale discuțiilor ambientale purtate cu Popescu Liviu, din care rezultă că cei doi au stat de vorbă ca niște cunoștințe vechi, aflate în relații foarte bune și care au de ascuns legături ilicite.

După cum se poate observa în conținutul deciziei civile nr.123/12.03.2010, inculpata a făcut parte din completul de judecată căruia ia fost repartizat, spre judecare, dosarul nr. 10350/245/2007, în care Popescu Liviu era parte, însă, deși conform declarației pe care a dat-o în calitate de învinuit a recunoscut că acesta a căutat-o pentru a-i aduce la cunoștință faptul că se consideră nedreptățit de către instanțele de fond și apel și i-a promis că se va uita în dosar, cu toate că nu cunoștea încă faptul că va face parte din completul de judecată, în momentul în care a aflat acest lucru, nu a formulat cerere de abținere, apreciind că își poate păstra obiectivitatea.

Prin ordonanța nr.288/P/2010 a Direcției Naționale Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, a fost pusă în mișcare acțiunea penală față de învinuita Buliga Georgeta, pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 254 al. 1 Cod penal, raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și trafic de influență prev. de art.257 Cod penal, raportat la art.6 și 7 alin.3 din Legea nr.78/2000.

Asupra inculpatei a fost găsită suma de bani marcată, cu seriile consemnate.

Inculpata a dat dovadă de o atitudine oscilantă pe parcursul urmăririi penale și a negat comiterea infracțiunilor reținute în sarcina sa,

deși probele administrate în cauză conduc fără tăgadă la concluzia că aceasta a săvârșit faptele pentru care este acuzată.

Situația prezentată mai sus este probată în dosar prin: denunțul și declarațiile martorei Ionescu Valentina, ale martorilor Ursache Lăcrămioara și Murgoci Ionuț Lucian, ale învinuitului Popescu Liviu, procesele-verbale de redare a convorbirilor ambientale purtate de către Popescu Liviu cu Murgoci Ionuț Lucian și inculpată și suporturile optice cu imaginile ce conțin înregistrări ambientale audio-video, proces-verbal de consemnare a seriilor bancnotelor ce au compus suma de 1.000 și respectiv 3.000 euro, planșă foto și suportul optic de tip ce conține imagini fixate ale activității de consemnare a seriilor bancnotelor ce au compus suma de 4.000 euro, proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante.

Temeiul legal al propunerii Parchetului este art.148 lit.f, art.149 și următoarele Cod procedură penală.

Inculpata a fost prezentată Curții de Apel București, în stare de reținere, procedându-se la ascultarea acesteia, cele declarate fiind consemnate în declarația existentă la dosarul cauzei.

Din probele administrate în cauză și având în vedere obiectul cererii Parchetului, Curtea constată și reține următoarele:

Modalitatea de săvârșire a infracțiunilor, rezultă din caracterul conspirativ al întâlnirilor celor doi - felul de exprimare al inculpatei, care îi recomandă învinuitului să vină „tot așa, pe întuneric!” și care îi mărturisește acestuia că toată vara „a țâțâit” și s-a gândit „băi, bine că ți-a dat prin minte să nu treci, să nu dai telefon ... Niciodată!”, deoarece era verificată de către Consiliul Superior al Magistraturii, în dosarul 10350/245/2007, mulțumirea verbalizată de către aceasta prin expresia „e bun oricum”, referindu-se la faptul că la „săracele, nu le mai trebuie acu”, vorbind despre celelalte două judecătore, și maniera repetată de primire a sumelor de bani sunt aspecte care imprimă faptelor comise un caracter grav întrucât acțiunile infracționale derulate sunt de natură să creeze imaginea unei justiții în care siguranța obținerii unui beneficiu se fundamentează pe posibilitatea de cumpărare a obiectivității și a influenței de care un magistrat se poate bucura față de alți magistrați.

Inculpata a transformat o presupusă relație de rudenie într-o „afacere personală”, urmărind, pe lângă obținerea beneficiilor în nume propriu, și obținerea unor importante sume de bani în numele altor persoane.

Astfel, inculpata Buliga Georgeta s-a folosit de funcția pe care a avut-o, pretinzând și primind suma de 8.000 euro de la învinuit în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, lezând astfel prestigiul, autoritatea și credibilitatea de care trebuie să se bucure magistrații, fiind totodată prejudiciate și interesele legitime ale persoanelor.

Pe lângă faptul că infracțiunile de luare de mită și trafic de influență sunt sancționate sever de către legiuitor, Curtea apreciază că lăsarea în libertate a inculpatei Buliga Georgeta prezintă pericol concret pentru ordinea publică.

La aprecierea în concret a gradului de pericol social pe care îl prezintă pentru ordinea publică faptele și persoana inculpatei Buliga Georgeta, Curtea are în vedere natura infracțiunilor săvârșite de aceasta, respectiv infracțiuni de pericol, luarea de mită și traficul de influență constituind grave și periculoase fapte de corupție, deoarece, prin săvârșirea acestora se aduce atingere relațiilor sociale care impun comportarea cinstită, corectă a oricărui magistrat în raporturile de serviciu ale acestora cu justițiabilii.

Inculpata din prezentul proces îndeplinește funcția de judecător în cadrul Curții de Apel Iași și, în această calitate, și ca urmare a responsabilităților și obligațiilor de serviciu pe care le avea, presupunând că învinuitul ar fi fost rudă cu aceasta (deși încă nedovedit), la momentul repartizării informatice aleatorii a respectivului dosar, se impunea ca această să formuleze o cerere de abținere.

Se poate deci concluziona, în raport de actele și lucrările dosarului, că în soluționarea pricinii respective, inculpata nu a procedat cu obiectivitate, iar motivația oferită de aceasta pentru conduita și modul de operare nu pot fi reținute și acceptate de către Curte.

În cauză există probe și indicii din care rezultă că între inculpată și învinuitul Popescu Liviu a fost o înțelegere (fapt demonstrat de

înregistrările autorizate aflate la dosar), pentru obținerea de către acesta din urmă a unor soluții favorabile.

Între inculpata Buliga Georgeta și învinuitul Popescu Liviu s-a creat o legătură pe care - fiecare dintre ei, înțelegea să o folosească în interes personal și să obțină avantaje: primul prin primirea unor sume de bani, pentru a face sau a nu face un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, iar cel de-al doilea pentru obținerea unor avantaje (tot materiale), prin faptul de a beneficia de un drept ce nu îi revenea.

Din actele existente la dosarul cauzei, se deduce - în mod clar - că cei doi s-au sprijinit pentru obținerea rezultatului dorit.

Actele efectuate de inculpata Buliga Georgeta, prezența învinuitului la domiciliul inculpatei, discuțiile purtate între cei doi, dar și cele purtate de fosta soție a învinuitului (denunțatoarea din speță) cu Mugoci Ionuț Lucian (prieten apropiat cu învinuitul), împrejurările pe care acest martor le cunoștea și pe care le-a făcut cunoscute și denunțatoarei, modul în care au fost îndeplinite anumite acte procedurale, adresele respective, pasivitatea inculpatei și inactivitatea acesteia în ceea ce privește neefectuarea unei cereri de abținere din partea sa (care ar fi putut - chiar - să fie respinsă), toate acestea dovedesc împrejurarea că inculpata Buliga Georgeta - care de altfel, astfel cum rezultă din convorbirile interceptate autorizat avea indicii că ar exista anumite cercetări cu privire la activitatea desfășurată („Așa a venit Bucureștiul, de-a... a întors dosarul ăla pe dos și pe față și ne-a cercetat și vezi tu că... Mi-e silă, pur și simplu! Și colegelor mele la fel! Știi ceva? Mi-e groază! Peste tot, și la D.N.A. a reclamat!”).

Relevant - în cauză - este nu doar faptul că inculpata a acceptat să se întâlnească cu Popescu Liviu chiar la domiciliul său, ci mai mult, din convorbirile telefonice și înregistrările audio video, putând conchide că ea însăși l-a chemat pe învinuit în acel loc, iar învinuitul știa de ce anume era chemat, care era scopul.

Ca magistrat - judecător, inculpata a acționat în cunoștință de cauză și a încercat să-și ia măsurile necesare de prevedere și de protecție și, de aceea, vorbea codificat cu Popescu Liviu, care - de astfel - a și înmănat suma de bani pretinsă, sumă ce a fost găsită la domiciliul

inculpatei cu ocazia percheziției domiciliare, însă nerecunoscută ca atare.

Având în vedere că în cauză există presupunerea rezonabilă că inculpata ar fi comis infracțiunile de luare de mită, prev. de art. 254 al. 1 Cod penal, raportat la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000 și trafic de influență prev. de art.257 Cod penal, raportat la art.6 și 7 alin.3 din Legea nr.78/2000 și că, infracțiunile pentru care este cercetată sunt deosebit de grave, că aceasta prezintă un pericol social ridicat, iar lăsarea în libertate a inculpatei ar prezenta un pericol concret pentru ordinea publică, Parchetul a solicitat luarea măsurii arestării preventive a acesteia.

Curtea constată și reține că, în cauză, sunt întrunite condițiile cerute de dispozițiile art.148 lit.f Cod procedură penală și anume inculpata este cercetată pentru o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Împotriva inculpatei se desfășoară o anchetă penală, pentru o faptă deosebit de gravă, pentru care pedeapsa prevăzută de lege este de la 3 la 14 ani.

Gravitatea faptei pentru care este cercetată inculpata, rezultă și din calitatea pe care aceasta o avea – magistrat judecător - precum și de locul de muncă al acesteia – Curtea de Apel Iași.

În această calitate, inculpata avea obligația să respecte și să îndeplinească atribuțiile de serviciu cu mare rigurozitate și fără a întreprinde acțiuni care să pună la îndoială sau să creeze cea mai mică suspiciune cu privire la corectitudinea, imparțialitatea și legalitatea actelor sale. Există posibilitatea ca inculpata să fi acționat, în cadrul soluționării unei cauze - cu a cărei judecare era investită, în mod nelegal și neregulamentar, existând suspiciunea că acesta ar fi pretins de la Popescu Liviu suma de 4000 euro, pentru a pronunța o soluție favorabilă acestuia din urmă, dar, mai mult, lăsând să se înțeleagă – într-un anumit context - că ar fi implicate și alte două colege ale sale.

Suma de bani pe care inculpata a primit-o de la Popescu Liviu a fost găsită la domiciliul inculpatei, cu ocazia efectuării percheziției, situație dovedită cu planșele foto și suportul optic de tip ce conține

imagini ale activității de consemnare a seriilor bancnotelor ce au compus suma de 4.000 euro.

Deși măsura arestării preventive a unei persoane este o măsură excepțională, aceasta fiind necesară a fi luată doar în situații limită, Curtea apreciază că - stadiul actual al anchetei, precum și probele ce urmează a se administra și având în vedere că inculpata a avut o atitudine oscilantă, deși în cauză s-a utilizat procedura flagrantului, acesta a prezentat aspectele întâmplare într-o versiune proprie, dar care nu este susținută de probele existente la dosar - se impune arestarea preventivă a acesteia.

Nerespectarea ordinii de drept, posibilitatea influențării unor proceduri judiciare, mai mult, a unor acte dintr-un proces penal, prezintă fără îndoială un pericol direct și concret pentru ordinea publică.

Faptul că inculpata și-a folosit calitatea de magistrat, în cadrul soluționării unei pricini, pentru a-i da un anumit curs în ceea ce privește aspecte și persoane de la care urma să primească anumite avantaje materiale (bani), că nu a respins aceste propuneri, că nu le-a refuzat, iar prin conduita și atitudinea sa a lăsat să se înțeleagă că este de acord cu aceste sume, faptul că și-a folosit funcția pentru a crea o stare de temere asupra unor alte persoane – părți în același proces, și că poate da un anumit curs judecării unei cauze, că are legături și conexiuni cu alți funcționari din cadrul aceleiași instituții a statului (care este de prestigiu), a indus acelor persoane convingerea că soluționarea cauzei respective poate fi controlată întru-totul de către inculpată.

Se mai poate desprinde concluzia că, inculpata a folosit instituția statului în interes personal, folosindu-se – în fapt - de soluționarea unui dosar, precum și de prerogative funcției pentru obținerea unor interese personale.

Prin toate acestea, lăsarea în libertate a inculpatei ar prezenta un pericol concret și direct pentru odinea publică.

În plus, Curtea mai arată că durata măsurii arestării preventive a unui inculpat trebuie să fie una rezonabilă și că organele de anchetă trebuie să dovedească eficiență și rapiditate în soluționarea cauzelor de corupție, pentru ca timpul scurs între faptele incriminate și definitivarea

procesului penal, prin pronunțarea unei hotărâri definitive, să fie cât se poate de redus.

Prin urmare, Curtea va admite propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, în temeiul dispozițiilor art.149¹, art.143 și art.148 lit.f Cod procedură penală, va dispune arestarea preventivă a inculpatei BULIGA GEORGETA pe o perioadă **de 29 zile, de la 29 noiembrie 2010 la 27 decembrie 2010, inclusiv.**

Va dispune emiterea mandatului de arestare preventivă a inculpatei și efectuarea comunicărilor prevăzute de lege.

Față de soluția ce urmează a se dispune, Curtea va face aplicarea art.192 alin.3 Cod procedură penală,

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII,

DISPUNE:

Admite propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

Dispune arestarea preventivă a inculpatei **BULIGA GEORGETA** –pe o perioadă **de 29 zile, de la 29 noiembrie 2010 la 27 decembrie 2010, inclusiv.**

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 29.XI.2010.